

3913

غۇلجاشەھەر تارىخ ماتېرىياللىرى

جۇڭگو خەلق سىياسى مەسلىھەت كېڭەشى
غ.ش كۆمەكتىكى تارىخ ماتېرىياللىرى ھەيئىتى

غۇلجاشەھەر تارىخ ماتېرىياللىرى

1

جۇڭگو خەلق سىياسىي مەسلىھەت كېڭەشى
غ.ش كۆمىتېتى تارىخ ماتېرىياللىرى ھەيئىتى

مۇقاۋىمى: نۇرۇللا ئىبراھىم ئىشلىمىگەن

伊宁市文史资料第1辑

(维文)

伊宁市政协文史资料委员会编
准印证: (新出) 字第1834号

伊犁日报印刷厂 印刷

一九九三年八月出版

(内部发行)

گەرىش سۆز

غۇلجا شەھەرلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭەشى تۈزگەن تۇنجى قېتىملىق «مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللار» توپلىمى ئۇزۇن ۋاقىت تىرىشىش ئارقىلىق ھازىر ئۇيغۇرچە نەشر قىلىنىپ كۆپچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى. بۇ، پۈتۈن شەھىرىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى بېيەتلىشىدا ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. مەن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە غۇلجا شەھەرلىك كوممۇنىستىك ۋاكالەت بۇ توپلامنىڭ نەشر قىلىنغانلىقىنى قەرزىم تەبرىكلەيمەن.

مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللار ئېلىمىز سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ تەشكىلىي قىسمى شۇنداقلا پارتىيىمىز بىر-لىككەپ خىزمىتىنىڭ يېڭى مەزمۇنى بولۇپ، خەلق سىياسىي مەسلىھەت كېڭەشى خىزمىتىدە مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. بىز شەھەرلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭەشىنىڭ داۋاملىق تىرىشىپ، بۇندىن كېيىن مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللارنى داۋاملىق نەشر قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز. شەھىرىمىزدىكى ھەر دەرىجىلىك رەھبەرلەر، ھەر ساھەدىكى مەشھۇر زاتلار، كىتابخانىلار ۋە مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللارغا قىزىغىن ئىشتىياق باغلىغان يولداشلاردىن تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىنى زور كۈچ بىلەن قانات يايدۇرۇش جەھەتتە تېخىمۇ پايدىلىق شارائىتلارنى يارىتىپ، پاڭال تۈردە مەن قالە ئەۋەتىپ، غۇلجا شەھىرىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللىرىنى قېزىپ چىقىپ، غۇلجا شەھىرىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىي ما-

تېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىدە يېڭى ۋەزىيەت يارىتىش ئۈچۈن ئورتاق تىرىشچانلىقنى ئۈمىد قىلىمىز. بىز نەشىر قىلىنغان مەدەنىيەت تارىخىي ماتېرىياللارنى تەشۋىق قىلىش ئارقىلىق پۈتۈن شەھىرىمىزدىكى ھەر مىللەت كادىرلىرى، ئاساسەن، غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ماتېرىياللىرىنى يېڭىلىقلىرىمىزغا ئالماشتۇرۇپ، ئۇلارنى ئۆتمۈشنى چۈشىنىدىغان، ئازىرقىنى بىلىدىغان، كەلگۈسىگە نەزەر سالالايدىغان قىلىپ، شۇ ئارقىلىق ئۇلارنى ئاساسلايدۇرۇپ، روھنى يەنىمۇ ئۇرغۇتۇپ، ئىتتىپاقلىشىپ كۆرەش قىلىپ، شەھەرلىك پارتىكوم ئوتتۇرىغا قويغان ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنى مەركەز قىلغان تۈرلۈك ۋەزىپىلەرنى ئورۇنداش ئۈچۈن، تىرىشىپ خىزمەت قىلىشىمىز لازىم. ئېچىۋېتىلگەن، باي، گۈزەل غۇلجا قۇرۇس يولىدا ھەر قايسىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى ۋە كۈچ-قۇدرىتىمىزنى تۆھپە قىلىشىمىز لازىم.

بۇ توپلامنى نەشىر قىلىشتا دوتۇپىرۇك، چىن يۇڭجى، خۇاڭنىڭ، لىيۇبىنرۇك، ئابدۇقادىر ھاجى، ۋۇشىنۋو، شۈزولى، رىزۋان ئىلىياس قاتارلىق يولداشلارنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا مۇيەسسەر بولدۇق. شۇڭا مەن شەھەرلىك پارتىكومغا ۋاكالىتەن بۇ يولداشلارغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن ھەمدە غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىنى توپلاش جەھەتتە جاپالىق خىزمەت قىلىپ، ما-قالە توپلىغان يولداشلارغا سىنسىمىي مىننەتدارلىقىمنى بىلدۈرىمەن. ج ك پ غۇلجا شەھەرلىك كومىتېتى شۇجىسى خۇاڭجى-يەنجۇاڭ 1993- يىلى 7- ئاينىڭ 23- كۈنى.

مۇندەرىجە

- غۇلجا شەھىرى تارىخىنىڭ جەريانى 1
- يەتتەمىلەرنىڭ ئىلمىق ئۆيى دارىلتام، شەپقەتچى ئات-ئىسى
ئەخمەتجان قاسىمى قاسىم ئىمىن 28
- ھۆسەنباي مۇسابايوفنىڭ تېرە زاۋۇتى ق-ۇرۇش جەريانى-
نى بۇراش ئېشىنتايوپ 38
- ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي مەزگىلىدىكى بانكا ۋە پۇل-مۇ-
ئامىلە ئىشلىرى مەھمەتجان ئەخمەدى 49
- ئىلى ئاقئۆستىگەنىڭ تارىخىي جەريانى.....شىليانخۇ 60
- يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرىنىڭ ئىلى رايونىدا ئىشلىتىلىشى
توغرىسىدا بۇراش ئېشىنتايوپ 72
- چاڭپىيۈەننىڭ ئىلىدا ئۆزى بىۋاسىتە قوماندانلىق قىلغان
ئىشلىرىدىن بىر قىسىم تەرىپلەر ليۇيۇڭ 81
- « ياردەم شىركەتى » ۋە ئ-ئۇنىڭ ئ-ون چ-وڭ
ئىشى قۇربان ھېلىم 100
- ئانا مەكتىپىم- ئىلى گىمنازىيىسىچياڭچېن 107
- غۇلجا شەھىرىدىكى ھازىرقى 3- باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ
قىسقىچە تارىخى ئىمىن ئىبراھىم 115
- مىنگونىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىن ھازىرغىچە ئىلىدىكى خۇي-
زۇلارنىڭ مەدەنىيەت، مائارىپ ئىشلىرىنىڭ ئومۇمىي ئەھ-

- ۋالى مالىجى 131
- دېلى ۋىلايىتىنىڭ جۇڭگو نىمىيە تىجارەت دوردا-مىنىڭ تە-
رەققىيات جەريانىدىن پارچىلار جۇباۋلىك 149
- خۇيزۇ مىللىتى ۋە بىش كارخانا، مۇسۇلمانچە يېمەك-
نىچمەك مالىجى 174
- كىنۇنىڭ غۇلجىدا پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى توغ-
رىسىدا ئەسلىمە شۇلەنفاڭ 181
- سۇنچاچىنىرولا مابۇتخاننىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى ... يىڭلىن 189
- «قونتاچى» يەر نامى توغرىسىدا تەتقىقات ۋە
ئىزاھ لىيەيخۇيۇ 197
- كۈمۈش قۇيۇلىق سۈمە خارابىسى ئۈستىدە تەك-
شۈرۈش يىڭلىن 205
- غۇلجا شەھەر خۇيزۇ مەكتىپىنىڭ قىسقىچە تارىخى مايۇلىن 211
- غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخى توغرىسىدا قىسقىچە ئەس-
لىمە مالىجى 223
- ناغرا ھەققىدە ماۋېنيۈن 251
- غۇلجىدىكى چوڭ ئىشلاردىن خاتىرە شىنجاڭدا ئۆل-كە
قۇرۇلغاندىن كېيىن 264
- مۇھەررىردىن 270

غۇلجا شەھىرى تارىخىنىڭ جەريانى

غۇلجا شەھىرىنىڭ ئالدىنقى نامى نىڭيۈەن بولۇپ، قەدىمىي نامى غۇلجا دېيىلىتتى. بۇ ئادەتتە ئالتۇن قۇببىلىق سۈمە دەپ ئاتىلاتتى. تارىخىي ماتېرىياللاردا يېزىلىشىچە، 16- ئەسىرنىڭ 20- يىللىرى جۇڭغار قەبىلىلىرى روناق تاپقان مەزگىللىرىدە جۇڭغار خاقانى «ئاۋامنى تۇرمۇشتا خاتىرجەم قىلىش» ئۈچۈن زور كۈچ بىلەن «سېرىق دىننى راۋاجلاندۇرۇش»نى تەشەببۇس قىلىپ، شەھەر- نىڭ غەربىي تەرىپىگە ھازىرقى خۇاكۈشەنكە ھەشەمەتلىك كاتتا بىر دوگاڭ سالدۇرغانىدى، (دوگاڭ موڭغۇل تىلىدا بۇتخانا دېگەن مەنىدە). «بۇتخانا قەۋەت- قەۋەت بولۇپ، ئايلانمىسى بىر لى كېلىتتى». «پەلەككە ئاقاشقان شاھ ھەقىقەتلىرىنىڭ ئالتۇن نۇرلىرى كۆزنى قاماشتۇراتتى، ھەشەمەتلىك كەڭ- ئاشا بۇتخانىلار ھەيۋەتلىك ۋە سۈرلۈك كۆرۈنەتتى»، بۇتخانىلار ھەيۋەتلىك بولۇپلا قالماستىن، بۆلەك- بۆلەكلەرگە بۆلۈنۈپ، قۇملۇقنىڭ شىمالىغا سوزۇلغانىدى، بۇ شۇ مەزگىلدىكى ئويراتلارنىڭ بۇتقا تىمۇنىدىغان مۇقەددەس جايى ۋە مەركىزىگە ئايلانغان. سۈمە قۇببىسى ئالتە-ۈزدەك يالتىراپ تۇرغانلىقتىن، قەدىمىي كىشىلەر ئۇنى «ئالتۇن قۇببىلىق سۈمە» دەپ ئاتاشقان. رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئالتۇن قۇببىلىق سۈمەنىڭ يەر-يۈزى (يەنە بىر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە بۇتخانا پېشايۋىنى) غۇلجا (ئارقار) مۇڭگۇزىگە كۈمۈش يالىتىپ ياسالغانلىقتىن، قەدىمقىلەر ئۇنى يەنە «غۇلجا بۇتخانىسى» دەپ ئاتاشقان. كېيىنكى كۈنلەردە «ئالتۇن قۇببىلىق سۈمە» ۋە «غۇلجا بۇتخانىسى»

دېگەن بۇ ئىككى ئاتالغۇ ئەۋلاتتىن. ئەۋلاتىچە تەڭ تارقىلىپ،
 تەدرىجى ھالدا يەر نامى بولۇپ قالغان. ھازىرقى ئۇيغۇرلار ۋە
 قازاقلار غۇلجا شەھىرىنى يەنىلا «غۇلجا» ۋە «قۇلجا» دەپ ئاتايدۇ
 بۇ چوڭ غۇلجا (يەنى ئارقار) مۆڭگۈزى دېگەن مەنىدە. ئەلۋەتتە،
 غۇلجا دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە مەنىسى جەھەتتە
 يەنىمۇ نۇرغۇن قىزدىقارلىق رىۋايەتلەر بار. بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرى-
 لىگەن ھالدا تېكىشۈرۈپ ئىسپاتلاشقا توغرا كېلىدۇ.
 ئۇلۇق ۋە تىنىمىزنىڭ مۇنبەت ۋە گۈزەل تۈپرىقى بولغان-مۇ-
 شۇ غۇلجىدا ئەزەلدىن تارتىپ جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ مۇنداق ۋەزىر پەر-
 زەتلىرى بۇ يەردە ئەمگەك قىلىپ، تۇرمۇش كۆچۈرۈپ، كۆپىيىپ
 تەرەققى قىلىپ كامالەت تاپقان. ئۇلار ئۆز ئېرقىدىكىلەرگە باشلام-
 چىلىق قىلىپ «ئوتلاق قوغلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ، ئېتىز- ئېرىق
 ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانماي، كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇل-
 لىنىپ، قەبىلە قۇرۇپ، قەبىلە نامى بىلەن ئەلنى ئىدارە قىلىپ
 كەلگەن. بىر قانچە قېتىملىق ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەر ۋە كۆچۈش-
 لىرىدىن كېيىن، مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ باش-
 لىرىغا كەلگەندە، جۇڭغار كۈچلىرى كۈنسېرى روناق تېپىپ ئىتتە-
 پاق باشلىقىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئىلى يىغىلىش رايونى قىلى-
 نىپ، دوگاڭ غۇلجىغا سېلىنغان. 1759- يىلى (چىيەنلوڭنىڭ 24- يى-
 لى) چىڭ خانىدانلىقى جۇڭغاردىكى توپىلاڭنى تىنچىتىۋالدىن كېيىن
 ئىلى دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى توققۇز قەلئەگە تارقىلىشقا باشلىغان
 نىڭيۈەن (ھازىرقى غۇلجا شەھىرى) شەھىرىنىڭ شەرقىي دەرۋازىسى-
 جىڭشۇ ئۇيغۇرچە دەڭ دەرۋازا دەپ ئاتالدى. جەنۇب دەرۋازىسى-
 جىياخۇي ئۇيغۇرچە سۇدەرۋازا دەپ ئاتالدى. غەربىي دەرۋازىسى-
 خۇەنيەڭ ئۇيغۇرچە كۈرە دەرۋازىسى دەپ ئاتالدى. شىمال دەرۋازا-
 زىسى گويچى ئۇيغۇرچە دولان دەرۋازىسى دەپ ئاتالدى. سېپىل-

نىڭ ئېگىزلىكى 16 چى، ئايلانەمىسى 4.7 لى كېلىدۇ، بۇ مەزگىلدە
 نىڭيۈەن (غۇلجا) ئىلىنىڭ يىغىلىش جايىغا ئايلانغانىدى. مىلادى
 1851- يىلى 8- ئايدا (شەيخىنىڭ 1- يىلى 7- ئاي) «ئىلى-
 تارباغاتاي سودا- سېتىق نىزامنامىسى» ئىمزالىنىپ، نىڭيۈەن سودا
 شەھىرى قىلىنىپ. «سودا- سېتىق ئەڭ گۈللەنگەن. باي سودىگەر-
 لەر توپلاشقان ۋە ئولتۇراقلاشقان شەھەر» بولۇپ قالدى. 1864-
 يىلى (توڭجىنىڭ 3- يىلى) تەيپىڭ- تەيەنگە ئىنقىلابى ھەرىكىتى-
 نىڭ تەسىرى بىلەن كۇچار- ئىلىدا كەينى- كەينىدىن شىنجاڭنىڭ
 يېقىنقى زامان تارىخىدىكى كۆلىمى ئەڭ چوڭ بولغان، فېئوداللىق
 يانچىلىق تۈزۈمىگە قارشى تۇرىدىغان ھەمدە چىڭ خانىدانلىقىغا
 قارشى تۇرىدىغان دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. قوزغىلاڭچىلار
 «ئالتۇن قويىملىق سۈمە» سېپىلىغا يىغىلىپ، بۇ يەرنى دېھقانلار
 قوزغىلىڭىنىڭ بارىڭاھى قىلغان. 1866- يىلى (توڭجىنىڭ 5- يىلى)
 غۇلجا سېپىلىدا يەرلىك فېئودال مۇستەقىل ھاكىمىيىتى بولغان
 ئىلى سۇلتانلىقىنى قۇرغان. 1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى)
 چاروسىيە ھۆكۈمىتى بىزنىڭ ئىچكى قىسمىمىزدىكى قالايمىقانچىلىقتىن
 پايدىلىنىپ، «ۋاكالىتەن يىغىۋېلىش، ۋاكالىتەن مۇھاپىزەت قىلىش»
 نامى بىلەن 7- ئاينىڭ 4- كۈنى ئەسكەر چىقىرىپ ئىلىنى بې-
 سۋالدى. شۇنداق قىلىپ غۇلجا قەلئەسى قولىدىن كەتتى. ئەسلىدىن
 كىيىرلىك تۈزۈم چارروسىيە ھۆكۈمرانلىرى تەرىپىدىن ئەمەلدىن
 قالدۇرۇلۇپ، چارروسىيە بىۋاسىتە تەيىنلىگەن بولۇش مەمۇرىي باش-
 قۇرۇش (مىڭبىشى مەنسىپىگە توغرا كېلىدۇ) تۈزۈمىگە ئۆزگەرتىلىپ،
 چارروسىيەنىڭ يەتتە سۇ رايونى تەۋەلىكىگە ئۆتكۈزۈۋېلىندى. ئال-
 تۇن قويىملىق سۈمە چارروسىيەنىڭ مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىنى-
 يۈرگۈزىدىغان چوڭ بارىڭاھى ۋە ھەربىي لاگېرىغا ئايلاندى. 1876-
 يىلىدىن باشلاپ، چارروسىيە ئۆزىنىڭ مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىنى-

مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، ئىلىمنى ئىككى رايونغا بۆلۈپ، ئىلى دەرىياسىنىڭ شىمالىنى شىمالىي رايون، جەنۇبىنى جەنۇبىي رايون قىلىپ بېكىتتى. شىمالىي رايوندىكى ھۆكۈمرانلىق مەركەزىنى نىڭيۈەن قەلئەسىدە تەسىس قىلدى. ئۇنىڭ باشقۇرۇش قارمىقى شىمالدا تالىچى تاغلىرىدىن باشلاپ (بولو خولو) جەنۇبتا مۇزات تاغ ئېتىزىغىچە، شەرقتە قاش دەرياسى ۋە كۈنەس دەرياسىغىچە، غەربتە دويىن ۋە بولو خوجىر دەرياسىغىچە بولغان جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. مىلادى 1881- يىلى 2- ئاينىڭ 24- كۈنى (گۇاڭشۈنىڭ 7- يىلى) چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى چارروسىيە ھۆكۈمىتى بىلەن ئىككىلىك ھوقۇقنى دەپسەندە قىلىپ، ۋەتەنگە ھاقارەت كەلتۈرىدىغان «جۇڭگو- روسىيە ئۆزگەرتىپ بېكىتىلگەن شەرتنامىسى»نى يەنى زىمىنى بۆلۈپ بېرىپ، پۇخرالارنى ئەسىر قىلىپ بېرىدىغان، زور مىقداردىكى پۇللارنى ئالان- تاراج قىلىپ، ئىقتىيازنى زورلۇق بىلەن ئۆزىگە قارىتىۋېلىش قاتارلىق ھاقارەت كەلتۈرىدىغان ماددىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «جۇڭگو- روسىيە ئىلى شەرتنامىسى»نى ئەزالاپ، روسىيەلىكلەرنىڭ قولىدىن خاراپلاشقان ئىلىنى قايتۇرۇپ سېتىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئىلىنىڭ نۇرغۇنلىغان زىمىنىنى چارروسىيەگە بۆلۈپ بەردى. 1882- يىلى 3- ئايدا (گۇاڭشۈنىڭ 8- يىلى 2- ئاي) ئىلى رەسمى جۇڭگوغا قايتۇرۇپ بېرىلدى. ئىلىدىكى توققۇز سېپىلنىڭ كۆپ يەرلىرى بۇزۇلۇپ تۈپتۈز بولۇپ كەتكەن- ئىدى. شۇ يىلى نىڭيۈەن شەھىرىدە ئامبال مەھكىمىسى تەسىس قىلىندى. (مەھكىمە ئورنى ھازىرقى غۇلجا شەھەرلىك ئاشلىق ئىدارىسى، ماشىنىسازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ) 1888- يىلى (گۇاڭشۈنىڭ 14- يىلى) نىڭيۈەن ناھىيە بولۇپ قۇرۇلۇپ، خۇينىڭ، شىچۈڭ قاتارلىق ئىككى سېپىلنى ئۆز تەۋەلىكىگە قارايتتى. بۇنى كۆنلار شەرقتىكى ئۈچ سېپىل دەپ ئاتاشتى. (ھازىرقى قوبلاست-

لىق ئاشلىق ئىدارە ماشىنىسازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ) تۆت پاسىلى شەرقتىن ئاۋاكىچە، جەنۇبى دەريانىڭ جەنۇبىدىكى قاينۇقچە، غەربى جەيلەڭزىگىچە، شىمالى پىلچىگىچە، شەرقىي-شمال چېگرىسى ئۇلاستاي دىڭىزىگىچە، شەرقىي-جەنۇب چېگرىسى توققۇزتارا قاراسارغىچە، غەربىي-جەنۇب چېگرىسى سۈي-دۇڭ روسىيىگىچە، غەربىي-شىمال تەرىپى يېڭى گاڭگول جىڭ نا-ھىيىسىگىچە بولدى. تۆت يېزىدا جەمئى 57 جاڭزا بولۇپ، كۆنملار بۇنى يۈزلىكى دەپ ئاتايتتى. ئىلى مەھكىمىسى ئىلى تارباغاتاي ھەربى گارنىزونى بىلەن باشقىلارغا ھاكىمىيەت يۈرگۈزدى. (دوتەي يامۇل مەھكىمىسى ھازىرقى ئوبلاستلىق سەنئەت ئۆمىكى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ). چاروسىيە سودىگەرلىرى بۇ يەردە توپلىشىپ ئول-تۇراقلىشىپ كەتكەنلىكتىن بازارلاردىكى سودا ھوقۇقى روسىيە-لىك-لىرىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتىپ، مىللىي ئىگىلىك ئېغىر ھالدا ۋە-رانچىلىققا ئۇچرىدى.

جىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئىلى دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى- توققۇز سېپىل، خۇينىڭ، شىچۈاڭ قاتارلىق ھازىرقى غۇلجا شەھ-رىنىڭ باشقۇرۇش تەۋەلىكى ئىچىدىكى جايلارغا تارقالدى. خۇينىڭ سېپىلى (يەنە بىر نامى بايانداي سېپىلى) 1766- يىلى (چىيەنلوڭ-نىڭ 31- يىلى) قۇرۇلدى. بايانداي دېگەن سۆز موڭغۇل تىلىدى-كى بايىندا دېگەن ئاتالغۇدىن كەلگەن بولۇپ، مۇنبەتل-لىك جاي دېگەن مەنىدە. سېپىلنىڭ ئېگىزلىكى 10 چى. ئايلانمىسى 6.3 لى كېلىدۇ. 1769- يىلى (چىيەنلوڭنىڭ 34- يىلى) سېپىل نامى خۇي-نىڭ دەپ ئاتالدى. سېپىل دەرۋازىسىنىڭ شەرق تەرىپى-سى بىك، غەرب تەرىپى جياۋفېڭ، جەنۇب تەرىپى زونجى، شىمال تەرىپى-چىڭچو دەپ ئاتالدى. 1778- يىلى (چىيەنلوڭنىڭ 43- يىلى) شە-ئەندە تۇرۇشلۇق 2 مىڭ مازىجۇ ئوفىتە-ر- جەڭچىلار ئىلەھايۆتكەپ

كېلىنىدى. 1779- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 44- يىلى) قورغان قۇرۇلۇپ، مەخسۇس بىر گازارما تەسىس قىلىنىپ، ئايرىم ھالدا بىر تۇتۇق مەھكەمىسى ئورۇنلاشتۇرۇلدى، 1780- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 45- يىلى) خۇينىڭدا چارلاش ئەتىرىتى تەسىس قىلىندى. 1803- يىلى (جيا- چىڭنىڭ 8- يىلى) سەككىز خوشەن تەسىس قىلىنىپ، مەخسۇس بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈپ، تېرىقچىلىق قىلىندى. سېپىل ئىچىدىكى بۇلاق سۈيى سىرتقا ئېقىپ تۇرغانلىقتىن، سېپىل ئىچىدىكى ھەربى گا- زارمىلار پۈتۈنلەي ئۆرۈلۈپ كەتكەنىدى. 1805- يىلى (جياچىڭنىڭ 10- يىلى) جياڭجۈن سۈن جون يۇقىرىغا مەلۇم قىلىپ، قۇرۇلۇشنى- غەرب تەرەپكە يۆتكىدى. ھەمە جەنۇبىي- شىمالنىڭ غەربىگە ئىككى- دەرۋازا سالدۇرۇپ، غەربىي- شىمال دەرۋازىسىنى سۈيچىڭ، غەربىي- جەنۇب دەرۋازىسىنى شىبو دەپ ئاتىدى. 1865- يىلى (توڭجىنىڭ 4- يىلى) دېھقانلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ سېپىلنى بېسىۋالدى. 1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى) چاروسىيە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، خۇيىنىڭ سېپىلنى ئىشغال قىلىۋالدى.

شىنچۇڭ سېپىلى 1780- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 45- يىلى) قۇرۇل-
غان بولۇپ، قەدىمى يەر نامى قارا بۇلاق ئىدى. بۇنى كۈنلارچىلەپ ئىزە
دەپ ئاتايدۇ. سېپىلنىڭ ئېگىزلىكى 10 چى، ئايلانمىسى 2.2 لى
كېلىدۇ. بۇنىڭغا ئۈچ دەرۋازا سېلىنىپ، شەرق تەرىپىدىكى جىن-
ئىن. جەنۇب تەرىپىدىكى گويچى، شىمال تەرىپىدىكى نىڭشۈاڭ
دەپ ئاتالدى. سېپىل ئىچىگە تۇتۇق مەھكەمىسى ئورۇنلاشتۇرۇلدى.
1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى) چاروسىيە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قى-
لىپ، سېپىلنىڭ ئىچى ۋە سىرتىنى پۈتۈنلەي خارابىلىققا ئايلان-
دۇرۇۋەتتى.

مەنگۈنىڭ دەسلەپكى يىلى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئەنئەنىسىگە

ۋارىيىلىق قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ، نىڭيۈەن ناھىيىسى
 ئىلى مەھكىمىسىنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتتى. 1914- يىلى (مىنگونىڭ
 3- يىلى) نىڭيۈەن ناھىيىسى خۇنەن ئۆلكىسىدىكى نىڭيۈەن ناھى-
 يىسى بىلەن ئوخشاش ئاتىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، غۇلجا ناھىيى-
 سى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى، شۇندىن ئېتىبارەن غۇلجا دېگەن نام
 بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. 1920- يىلى (مىنگونىڭ 9- يىلى) ئى-
 لى ئۆلكىسى ئىلى مەمۇرىي مەھكىمىگە ئۆزگەرتىلىپ، غۇلجا نا-
 ھىيىسى بۇنىڭغا تەۋە بولدى. 1937- يىلى (مىنگونىڭ 26- يىلى)
 ئىلى بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش مەھكىمىسى كۈرەدىن غۇلجا ناھىيى-
 سىگە كۆچۈپ كىردى (مەھكىمە ئورنى ھازىرقى ئىلى شۆبە ھەر-
 بىي رايون ئورنىغا تەۋە) غۇلجا شۇ زاماندىن
 تارتىپ، شىنجاڭنىڭ غەربىي- شىمالىدىكى سىياسىي، ئىقتىساد،
 مەدەنىيەت مەركىزى بولۇپ قالدى. 1939- يىلى (مىنگونىڭ 28-
 يىلى) غۇلجا ناھىيىسى توققۇزتارا ناھىيىسىدىن ئايرىلىپ چى-
 قىپ، يامانودىن مازارتاغ ئېغىزىغىچە بولغان ئارىلىقىنى غۇلجا
 ناھىيىسى بىلەن توققۇزتارا ناھىيىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ئو-
 مۇمىي چېگرا قىلدى. مازار دەرياسىنىڭ غەربىسى ۋە شەرقىدىكى
 كەنتلەر توققۇزتارا ناھىيىسىگە تەۋە بولدى. تارى كە-
 تى دەرياسىنىڭ شەرقى ۋە غەربىدىكى كەنتلەر غۇلجىغا تەۋە بولدى
 تارى كەنتىنىڭ يۇقىرىدىكى يول ئېغىزىدىكى سۇ چېگرا قىلى-
 نىپ، شەرق تەرىپى توققۇزتاراغا، غەربى تەرىپى غۇلجىغا تەۋە
 بولدى. شۇ مەزگىلدە غۇلجا ناھىيىسىگە قاراشلىق يەر كۆلىمى
 369.2 كۋادىرات كىلومېتىر (487508 مو)، ئاھالىسى 112509 ئىدى.
 سېمىنىڭ شىمالىغا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كونسۇلى قۇرۇلدى، ئۈچ-
 دەرۋازىغا چازا ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، روسىيە سودىگەرلىرى ئېلىپ
 كىرگەن ماللار تەكشۈرۈلدى. دۆلەتنىڭ ئابروى يوقۇلۇپ، ئىسمى

بىر-جىسمى يوق بولۇپ قالدى. شەھەرنىڭ شەرقىي شىمالىغا ئاي-
 رودروم ياسالدى. 1942- يىلى (مىنگونىڭ 31- يىلى) غۇلجا نا-
 ھىيىمىدە بەش رايون تەسىس قىلىندى. بىرىنچى رايون بايان-
 داي، ئىككىنچى رايون جېلىلىۈزى، 3- رايون ئۈن-ارې-ۈزى، 4-
 رايون ئارا ئۆستەڭ، 5- رايون جىرغىلاڭ قىلىپ بېكىتىلدى. ئان-
 دىن باشقا يەنە سەككىز مىڭمىشى بار ئىدى. 1943- يىلى (مىنگو-
 نىڭ 32- يىلى) ئىلى مەمۇرىي باش مەھكىمىسىنىڭ نامى ئىلى
 مەمۇرىي نازارەت قىلىش تەكشۈرۈش ۋالى مەھكىمىسىگە ئۆزگەر-
 تىلدى. ئورۇنلاشقان ئورنى ۋە تەۋەلىك مۇناسىۋىتى ئۆزگەرتىل-
 ىدى. 1944- يىلى (مىنگونىڭ 33- يىلى) 9- ئايدىن 11- ئاي-
 غىچە، ئىلى، ئارباغاتاي، ئالتايلىرىدا كەينى- كەينىدىن گومىن-
 داڭنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ-
 لار پارتىلىدى. 11- ئاينىڭ 13- كۈنى غۇلجا ناھىيە بازىرى
 (ھازىرقى غۇلجا شەھىرى) ئىشغال قىلىنىپ، شۇ ئاينىڭ 15- كۈ-
 نى ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ئىنقىلاپىي ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى.
 (ھازىرقى ئىلى شۆبە ھەربى رايون ئورنىغا توغرا كېلىدۇ). 1949-
 9- ئاينىڭ 25- كۈنى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەر-
 لىكىدە ھەر مىللەت خەلقى چىياڭجېشى خاندانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاش-
 لاپ، شىنجاڭنىڭ تىنچ ئازاد بولغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇ يىلى
 12- ئايدا جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى غۇلجا ناھىيىسىگە
 كېلىپ ئورۇنلاشتى. 1950- يىلى 6- ئايدا غۇلجا ناھىيىلىك خەلق
 ھۆكۈمىتى قۇرۇلۇپ، (ناھىيىلىك ھۆكۈمەت ئورنى ھازىرقى ئوب-
 لاستلىق ئاشلىق ئىدارە ماشىنازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كې-
 لىدۇ) ئىلى ۋالى مەھكىمىسى تەۋەلىكىدە بولدى (ۋالى مەھكىمە
 ھازىرقى ئىلى ئوبلاستلىق سەنئەت ئۆمىكى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ).
 شۇنىڭ بىلەن مىڭيېشى، يۈزبېشى تۈزۈمىدىكى فېئوداللىق ھاكىمىيەت

يېڭى قىلىنىپ، 14 رايون دەرىجىلىك، 59 يېزا دەرىجىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئاپپاراتلىرى قۇرۇلدى. 1952- يىلى 5- ئاينىڭ 23- كۈنى غۇلجا ناھىيىسىدىن ئايرىپ غۇلجا شەھىرى قۇرۇلدى. غۇلجاشەھىرى يەنىلا ئىلى ۋالى مەھكىمىسىگە قاراشلىق بولۇپ، شەھەرتەۋەسىدە بەش رايون، ئىككى يېزا، 43 كوچا- مەھەللە (1- رايوندا يېڭىشەرگە قارايدىغان 11 كوچا- مەھەللە، 2- رايوندا بازارغا قارايدىغان سەككىز كوچا- مەھەللە، 3- رايوندا قارادۆڭگە قارايدىغان توققۇز كوچا- مەھەللە، 4- رايوندا شەھەر ئىچىگە قارايدىغان يەتتە كوچا- مەھەللە، 5- رايوندا قازانچىغا قارايدىغان سەككىز كوچا- مەھەللە يەنە ئازاد يېزا، تەرەققىي يېزا قاتارلىق ئىككى يېزا) بار ئىدى. شۇ مەزگىلدىكى غۇلجا شەھىرىنىڭ تۆت ئەتراپى شەرقتىن جىرغىلاڭ چوڭ كۆرىكىگىچە، غەربتىن ئىلى- ئۈرۈمچى تاش يولىدىكى شەھەر رايونىغا يېقىن بولغان بىرىنچى كۆرۈلگۈچى (باش كۆۋرۈك دېمەكچى)، جەنۇب تەرىپى ئىلى دەريا بويىغىچە، شىمال تەرىپى ئاق ئۆستەڭ بويىغىچە بولۇپ، شەرقتىن غەربكىچە بولغان ئۇزۇنلىقى 10.2 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغىچە 10.8 كىلومېتىر، كۆلىمى 110.16 كۋادرات كىلومېتىر ئىدى. شۇ يىلى 10- ئايدا غۇلجا شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى. 1953- يىلى 7- ئاينىڭ 31- كۈنى ئۆلكىگە قاراشلىق شەھەر قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. شۇ يىلى 9- ئاينىڭ 19- كۈنى شەھەرگە قاراشلىق بەش رايون سەككىز رايون قىلىپ تەشكىللىدى. ئىككىنچى يىلى سەككىز رايون بىرلەشتۈرۈلۈپ بەش رايون قىلىندى. 1955- يىلى 7- ئايدا غۇلجا شەھىرى ئوبلاستقا قاراشلىق شەھەر قىلىپ ئۆزگەرتىلىپ، ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستلىق خەلق كومىتېتى تەۋەلىكىگە ئۆتتى. شۇ يىلى 12- ئايدا شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى شەھەرلىك خەلق كومىتېتىغا ئۆزگەرتىلدى. شەھەرگە قاراشلىق ھەر قايسى رايون- يېزا- كەنت ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى.

يون، يېزىلارمۇ بىرلىكتە رايونلۇق، يېزىلىق خەلق كومىتېتلىرىغا ئۆزگەرتىلدى. 1- رايوننىڭ نامى يېڭى شەھەر رايونى، 2- رايوننىڭ نامى بازار رايونى، 3- رايوننىڭ نامى قارادۆڭ، 4- رايوننىڭ نامى شەھەر ئىچى رايونى، 5- رايوننىڭ نامى قازانچى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. 1957- يىلى غۇلجا ناھىيىسى جىللىيۇزىگە كۆچۈپ چىققاندىن كېيىن، شەھەر بىلەن ناھىيە تەۋەلىك جەھەتتە تولۇق ئايرىلدى. 1958- يىلى رايونلار تارقىتىۋېتىلىپ، گۇڭشى تەسىس قىلىندى. شەھەر ئەتراپى رايونلىرىنىڭ ھەممىسىدە خەلق گۇڭشىلىرى قۇرۇلدى، 10- ئايدا غۇلجا شەھىرىدىكى 1-، 2-، 3-، 5- رايونلاردا ئايرىم- ئايرىم ھالدا «قىزىل يۇلتۇز»، «شەرق شامىلى»، «بەخت»، «قىزىل بايراق» قاتارلىق تۆت گۇڭشى ۋە بىر شەھەر رايونى قۇرۇلدى. 1959- يىلى 2- ئاينىڭ 15- كۈنى «شەرق شامىلى» گۇڭشىسى (ئەسلىدىكى 2- رايون) بىلەن «بەخت» گۇڭشىسى (ئەسلىدىكى 3- رايون) بىرلەشتۈرۈلۈپ، نامى «بەخت» گۇڭشىسى دەپ بېكىتىلدى. شۇ مەزگىلدە پۈتۈن شەھەر ئۈچ شەھەر ئەتراپى گۇڭشىسى، بىر شەھەر رايونى قىلىندى. 1960- يىلى 4- ئاينىڭ 25- كۈنى شەھەر رايونى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، «سۈزۈكبۇلاق» خەلق گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلىپ، قارمىقىدا سەككىز باشقۇرۇش رايونى تەسىس قىلىندى. 1961- يىلى 7- ئاينىڭ 1- كۈنى «سۈزۈكبۇلاق» خەلق گۇڭشىسىنىڭ قارمىقىدىكى سەككىز باشقۇرۇش رايونى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، 11- ئاساسىي قاتلام كومىتېتىغا ئۆزگەرتىلدى. 1963- يىلى «سۈزۈكبۇلاق» گۇڭشىسىنىڭ نامى «فەنشىۈ» (شىۈجېڭجۇيىغا قارشى تۇرۇش) گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلدى. 1965- يىلى «بەخت» گۇڭشىسىنىڭ 8- ئىشلەپچىقىرىش دائىرىسى بۆلۈنۈپ چىقىپ، توغراق گۇڭشىسى قۇرۇلدى. 1966- يىلى «بەخت» گۇڭشىسىنىڭ نامى «دوڭخاڭخۇڭ» (شەرق قىزاردى) گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلدى. 1967- يىلى توغراق گۇڭشىسىنىڭ نامى «دوڭخېڭ» (شەرق